

בדור אשלי מר"ן

כניסה 17:00
יציאה 17:52

בשלוש

שבת | תש"פ

משולחנו של מר"ן פאר הדור זצ"ל

השבת נקרא על יציאת בני ישראל ממצרים, כשפרעה מתחרט על הסכמתו לתת לישראל לצאת מארצו, וכדברי הפסוק "ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם, ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו, ויאסור את רכבו ואת עמו לקח עמו, וייקח שש מאות רכב בחור וכו', וירדפו אחרי בני ישראל". וכשראו זאת בני ישראל נבהלו, "ויצעקו בני ישראל אל ה'", חלקם רצו בכלל לחזור מצרימה, אך משה רבנו הרגיע אותם ואמר להם, "אל תיראו! התייצבו וראו את ישועת ה'! כי אשר ראיתם את מצרים היום, לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם", "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". ואכן ניסים גדולים נעשו לישראל על הים, כאשר הים נבקע לשנים, ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, כשהמים להם חומה מימינם ומשמאלם, ואילו אצל המצרים ה' ניער אותם בים סוס, ורכבו רמה בים, עד שלא נותר מהם עד אחד, ואז עמדו משה ובני ישראל ושרו לה' "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'". רבותינו דרשו (במכילתא בשלח פרשה ג') על הפסוק "זה אלי ואנוהו", רבי אליעזר אומר, מנין אתה אומר שראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל ושאר הנביאים? שנאמר "זה" אלי ואנוהו, משל למלך בשר ודם שבא למדינה עם שרים וגיבורים מימינו ומשמאלו, וחילים מלפניו ואחוריו, הכול שואלים איזהו המלך שהוא בשר ודם כמותם, אבל כשנגלה ה' על הים לא שאל אחד מהם איזהו המלך, אלא כשראוהו הכירוהו ופתחו כולם ואמרו "זה אלי ואנוהו", דהיינו אפילו שפחה גויה פשוטה ביותר, זכתה לראות מראות נשגבים של שכינה, מה שלא זכו נביאי ישראל. אך אם נתבונן נראה דבר תמוה, אותה שפחה גויה שזכתה לראות מראות וגלוי שכינה וצעקה "זה אלי ואנוהו", נשארה בסוף אותה שפחה ללא שנוי, והמשיכה בשגרת חייה. היאך יתכן שזה לא גרם לה שנוי מהותי בחייה לאחר כל מה שראתה וחוותה? התשובה לכך היא, מה שאדם רואה או חווה ללא הכנה מתאימה, או ללא עמל כל שהוא להבין את הדברים, הרי שאין קיום לדבר, וכמו שהדבר בא כך הוא נעלם ללא רושם, וכפתגם הידוע בלשון העם "מה שבא בקלות הולך בקלות".

זכרתי לך חסד נעורייך

וירא ישראל את ה' הגדלה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו (שמות יד, לא). דרשו רבותינו (מכילתא בשלח, ג) דבר גדול עשו ישראל, שלא אמרו למשה היאך אנו יוצאים למדבר ואין בידינו מחיה לדרך אלא האמינו והלכו אחרי משה, אמר הקב"ה כדאית היא האמונה שהאמינו בי שאקרע להם את הים ועליהם מפורש בקבלה (ירמיה ב, ב) "הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך לקתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה".

הנבואה שניבא הנביא ירמיה הייתה לישראל לבבל, אמר להם הקב"ה: החסדים שעשיתם עמדי בחזרה מהגלות.

לאחר מכת בכורות ציווה משה על כל ישראל להתאחד ולצאת מיד ממצרים, התחילו האנשים להתבונן ולשאל האחד את חברו "לאן אנו הולכים? הרי לפנינו יש מדבר, אין שם לא מאפיות ולא מים לשתייה, איך נסתדר?"

ענה לו חברו ואמר: "אל תדאג, יש לי פיתה אחת, אתן לך חצי ממנה, אפילו אם אצטרך למות אתחלק איתך. יש לי גם בקבוק שתייה, אתן לי חצי מכמות המים שלי, אתה אחי ונשמתי, אין לך מה לדאוג"

דבר זה חיזק את ישראל לצאת ממצרים בזריזות כיון שכל אחד אמר בליבו "אם יש לי כאלה אחים טובים מעמי שמוכנים להקריב את חייהם למעני, אני לא אשאר פה במצרים אלא אלך איתם באש ובמים!", זה מה שהוציא את ישראל ממצרים "חסד נעורייך, אהבת כלולתיך, לקתך אחרי במדבר, כל אחד נתן והעניק לחבירו וזה איחד חיזק וחיסון את העם לצאת כולם באחדות שלימה ממצרים ולהפוך להיות לעם החסד הגדול בעולם שזהו כל תכלית הבריאה וכמו שנאמר (תהילים פט, ג) (כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם).

יודו לה חסדו

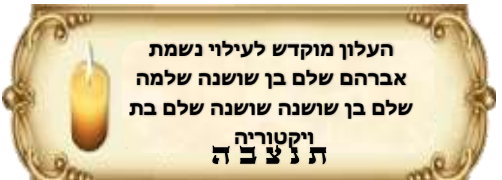
והוא יניח לפני אדם.

חלומות בזמן הזה

שאלה: האם נכון שמי שחלם חלום מפחיד בליל שבת, צריך לעשות תענית בשבת?

תשובה: בגמרא במסכת ברכות (נה:) אמרו רבותינו, מי שרואה חלום ונפשו עגומה עליו, ייטיבנו בפני שלשה מאוהביו, שיאמר בפניהם: "חלמא טבא חזאי" (חלום טוב ראיתי), - ויש לדון בכל מקרה לפי הענין. אולם לעצם השאלה, שמדובר בחלום "מפחיד". הרי שיש חלומות שאין בהם משמעות בכלל, רק פחד גדול, והוא שנקרא "סיוט", ובגמרא (יומא כב.) משמע שחלום מפחיד הנקרא ("סיוטא" בלשון הגמרא), הוא סוג חלום אחר, שאין לו כל כך משמעות לגבי העתיד, וכל שכן בזמנינו כאמור.

שבת שלום

עלון תורני
שבועי

להצלחת אשתי
היקרה הבן
והבנות
למשפחת אלבס

אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק תבונה
מסלינג

בשלוש | שבט | תש"פ

זיזוק לאליהו

מס' 100

ידוע שהשגה אמיתית באה לאדם רק על ידי הכנה מתאימה לקבל את הדבר אותו הוא רוצה להשיג, יכול אדם להתרומם להתעלות להגיע לצוקים גבוהים ולא להחזיק מעמד וח"ו ליפול ברגע, כדי להחזיק מעמד באויר פסגות יש להתאים צורת נשימה מתאימה למקום הראוי.

וכיצד היא ההתאמה? על ידי עמל ויזע ועבודת הכנה ללא הרף. לכן מובן הדבר מדוע יחזקאל הנביא שראה מראות אלוקים פחות מהשפחה. זכה להשגות של נבואה. שהרי כמה דרגות של קדושה נדרשות מהאדם עד שיגיע לדרגת נבואה, מה שאין כן אותה שפחה גויה שראתה על הים את השכינה, היה זה ללא שום הכנה, וכמו שבין רגע עלתה לדרגה רוחנית גבוהה, כך בין רגע ירדה מאותה דרגה.

השגות רוחניות נקנות רק בהכנה מתאימה של קדושה ועמל כדי לזכות בהם, ולכן אמר דוד המלך בתהילים (כ"ד) "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו", דהיינו, לא מספיק רק לעלות בהר ה', שהרי לעלות אפשר בין רגע, החכמה היא "מי יקום במקום קדשו", דהיינו להישאר באותה השגה רוחנית גבוהה לאורך ימים ושנים, וזאת אפשר רק לאחר עמל ועבודה והכנה מתאימה, אחרת אין לזה סיכוי להחזיק מעמד.

יסוד זה אנו רואים גם במסכת נדה (דף ל' ע"ב) דרש רבי שמלאי, הולד (העובר) במעי אמו, מלמדים אותו את כל התורה כולה, וכיון שבא לאויר העולם, בא מלאך וסוטר על פיו ומשכחו כל התורה שלמד. והדבר תמוה מדוע ללמדו כל התורה כולה ואחר כך להשכחו? הוא היסוד שאמרנו, בא המלאך ומלמד לתינוק, דע לך! מה שאתה לומד ללא עמל מצידיך, ללא הכנה אישית שלך, אין לדבר זכות קיום, ולא יחזיק מעמד, לכן מה שלמדת במעי אימך נשכח, אם חפץ אתה בקיום הדבר, עליך לעמול בכוחך שלך, ואז תזכה לרכשו ולהחזיקו לאורך ימים ושנים.

מסופר על הגר"א, הגאון מוילנא, שהציעו לו מן השמים לשלוח לו מלאך מגיד שילמדהו תורה, רזים ורזי דרזים, ולא הסכים, כי רצונו היה להשיג הכול בעמל ויגיעה שלו, שזהו למעשה הסוד לזכות לדרגות רוחניות גבוהות, ולהחזיק מעמד לאורך זמן.

נשים יסוד גדול זה נר לרגלינו, ונזכה לעלות מעלה מעלה אמן.

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
זצוק"ל

לשון הרע

הלכות לשון הרע, כלל ט, סעיף א

יש דברים שאסורים מטעם אבק לשון הרע. כגון שאומר "מי היה מאמין על פלוני שיהיה כמו שהוא עכשיו". או שאומר "אל תזכירו את פלוני. אני לא רוצה לומר מה קרה איתו...". וכמו כן המספר בשבחו של חבירו בפני שונאיו, גם כן בכלל אבק לשון הרע, כי זה גורם להם לספר בגנותו. ואם מרבה לספר בשבחו, גם שלא בפני שונאיו אסור. כי על ידי זה רגיל בעצמו לגנותו בסוף "חוץ ממידה אחת רעה זו שיש בו..." או שהשומעים יאמרו "למה אתה מרבה בשבחו, הרי יש לו מידה רעה זו..".

הלכות לשון הרע, כלל ט, סעיף ב'

וכל זה אם אינו משבחו ברבים. אבל לשבחו ברבים אסור בכל צורה. כי בכל מקום יש אנשים מקנאים, ויבואו לספר בגנותו. ואם יחפוץ לשבח אדם אשר הוחזק ברבים ונודע לצדיק וכשר, גם על פני שונא ומקנא אפשר לשבחו כי לא יוכלו לגנותו. ואם יגנוהו, כולם יידעו שהם מדברים דברי שווא.

העלון לעילוי נשמתם של מור אבי היקר
ניסים אלבס בן ברטה ושלמה
וחמי היקר משה חכמון בן ואליהו ז"ל
ת נ צ ב ה

העלון לעילוי נשמת
היקר באדם אברהם [אבני] אלקסלסי
ז"ל
ת נ צ ב ה

ולעילוי נשמת חברי היקר הזמר איציק הרוש בן חנניה ז"ל ורחל תבלח"א